

[J. O. Krag.]

Jeg synes, at det resultat, embedsmændene med statsministrenes hjælp har nået i disse lange og besværlige forhandlinger, er et meget lykkeligt resultat, og jeg håber, det må lykkes for os i de nordiske landes parlamentær løbet af de kommende måneder at forvandle dette forhandlingsresultat til en vedtagelse, en bindende vedtagelse, der kan omsættes i en ratificeret traktat, sådan at vi har skabt det største stykke nordiske historie, der i hvert fald er skabt på denne side af den anden verdenskrig.

Ministeren for nordiske anliggender samt europæiske markedsanliggender (Nyboe Andersen): Jeg vil gerne først takke for de mange anerkendende bemærkninger, der er gjort om det arbejde, som den danske delegation har lagt i den nu foreliggende rapport. Jeg kan da kun som én, der har fulgt dette arbejde meget nært, bekræfte, at delegationen både har varetaget danske interesser bedst muligt og samtidig har kunnet spille en væsentlig rolle for, at det hele er kommet til at gå i lås i rette tid.

Jeg vil også gerne takke for den tilslutning, som blev givet af det store flertal her i salen til de synspunkter, som jeg fremførte i min redegørelse i formiddags. Jeg har, som debatten er forløbet, ikke særlig mange bemærkninger at gøre.

Må jeg først svare på det konkrete spørgsmål, som fru Hanne Reintoft stillede, at jeg har ikke nogen som helst information om underhåndsftaler mellem Frankrig og England af den art, som fru Hanne Reintoft nævnte.

Hr. Ivar Nørgaard og senere hr. Aksel Larsen udtrykte stærk tvivl om, hvorvidt det nu blev til noget med fællesmarkedets udvidelse, og ikke, når det kom til stykket, forhandlingerne med England ville bryde sammen. Det er jo svært at vide; vi kan, som også hr. J. O. Krag sagde, ikke give nogen garanti for, hvordan det kommer til at gå. Men jeg vil gerne sige, at alle de rapporter, vi får ind, tyder på, at den engelske regering og de ledende engelske politikere i det hele taget er fast besluttet på, at nu skal det løb køres, så vidt det på nogen måde er muligt, og det er også svært for mig at se, at England rigtig har meget alternativ. Jeg synes yderligere, at man fra

fællesmarkedets side går relativt forudsætningsløst til værks i forberedelsen til forhandlingerne med England. Man låser sig ikke fast på bestemte krav, som englænderne på forhånd skal opfylde, men går ind til forhandlingerne, ser det ud til, med en såpas grad af åbenhed, at der skulle kunne komme et resultat ud af det.

Nu er der jo frit slag for fantasien, når det er fremtiden, vi beskæftiger os med, og jeg må sige, at hr. Ivar Nørgaard benyttede sig af denne frihed til at fordybe sig meget i, hvilke former for arrangementer man måtte kunne få brug for at indgå, og hvilken rolle Nordek i så fald ville komme til at spille. Det skal jeg ikke indlade mig i nogen større diskussion om. Vor hovedinteresse nu må være at arbejde for det, vi vil, nemlig et medlemskab af et udvidet fællesmarked, og ikke forsømme noget i de nærmeste måneder eller år for at fremme den sag så meget som muligt.

Hr. Per Federspiel anholdt med rette den måde, som det forekom mig at hr. Ivar Nørgaard udnyttede et citat af mine bemærkninger om den fremtidige udvikling i fællesmarkedet på. De gik jo i hvert fald ikke på, hvad der eventuelt kunne ske efter et sammenbrud af forhandlingerne med England, men gik tværtimod på en fremtidig udvikling af fællesskabet i Europa, som vi forhåbentlig selv kom med til at påvirke, og hvor jeg mener at Nordek vil kunne spille en overordentlig god rolle som et middel til, at vor røst bliver stærkere hørt i hele denne fremtidige udvikling i Europa, end den ellers kunne blive.

Jeg skal undlade at karakterisere hr. Ivar Nørgaards måde at omtale erhvervsorganisationernes indstilling på — det er gjort af hr. Haunstrup Clemmensen, og andre — men jeg vil dog gerne tilføje, at jeg i morges havde et møde med erhvervsorganisationernes formænd, som det jo sker ved lejlighed, og jeg fik på dette møde et klart indtryk af, at netop det, som hr. Ivar Nørgaard efterlyste, er erhvervsorganisationerne helt selvfølgelig indstillet på, nemlig at medvirke konstruktivt i det videre arbejde med i alles interesse at få det bedst mulige ud af det nordiske samarbejde, der nu planlægges.

Jeg vil gerne sige til hr. Per Møller, at for mig ligger den afgørende værdi ved Nordek i tilfælde af, at det, som jeg håber, kommer